

تاریخ سلانیک

تاریخ سلانیک

کرده است به سبکی ساده و دل‌پذیر بنویسد؛ از این رو در کمال فصاحت و بلاغت از عهده‌ی ادای مقصود خود برآمده و مطالب را به ایجازی مطلوب و روان نوشته است. سبک نگارش این تاریخ‌نامه هم، به شیوه‌ی دیرینه‌ی فارسی قدیم، سادگی و پختگی دارد و هم نشانه‌های تأثیر و نفوذ زبان محلی هند و تغییر سبک در آن دیده می‌شود، چنان که، به جز تاریخ داودی^{*}، در هیچ اثر تاریخی دیگر عهد تیموریان هند تا این اندازه لغات محلی به کار نرفته است. سبک انشای تاریخ سلاطین افغانه از نمونه‌های اولیه‌ی سبک هندی و ایرانی است که از دوره‌ی اکبری به بعد در هند رونق یافت (اصغر، ص ۳۳۴).

نسخه‌شناسی و چاپ

کامل‌ترین و مهم‌ترین نسخه‌های این کتاب عبارت‌اند از نسخه‌ی بوهار به شماره‌ی ۶۲ متعلق به قرن سیزدهم هجری؛ نسخه‌ی انجمن آسیایی همایونی متعلق به اواخر قرن سیزدهم هجری؛ نسخه‌ی دانشگاه پنجاب متعلق به ۱۰۶۷ ق، که قدیم‌ترین نسخ است (اصغر، ص ۳۳۵؛ بشیر حسین، شماره‌ی ۱۷۹؛ Ivanow, No. 114). در ۱۳۵۸ ق، در کلکته، متن فارسی تاریخ سلاطین افغانه به تصحیح شمس‌العلما محمد هدایت حسین با عنوان تاریخ شاهی یا تاریخ سلاطین افغانه چاپ شده است (اصغر، ص ۳۳۵).

منابع

اصغر، آفتاب (۱۳۶۴). تاریخ‌نویسی فارسی در هند و پاکستان، لاهور، خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران؛ بشیر حسین، محمد (۱۳۳۸ ق). فهرست مخطوطات شیرازی، لاهور، دانشگاه پنجاب؛ حاج‌سیدجوادی، کمال (۱۳۹۰). فرهنگ‌نامه‌ی زبان و ادب فارسی در شبه‌قاره‌ی هند بر اساس فرهنگ ادبی هند و فارسی پرفسور نبی هادی، تهران، خانه کتاب با همکاری شورای گسترش زبان و ادب پارسی؛ یادگار، احمد (۱۳۵۸ ق). تاریخ شاهی یا تاریخ سلاطین افغانه، به کوشش هدایت حسین، کلکته؛
Ivanow, Wladimir (1924). *Concise descriptive catalogue of the Persian Manuscripts in the Collection of the Asiatic Society of Bengal*, Calcutta; Hadi, Nabi (1995). *Dictionary of Indo-Persian Literature*, New Delhi, Indra Gandhi National Center for the Arts.

تاریخ سلانیک

تاریخ‌نامه‌ی دودمانی عثمانیان، به ترکی، اثر مصطفی سلانیک، در اوایل قرن ۱۱ ق.

طبقات اکبری^{*} تحت عنوان «تاریخ نظامی»، و نیز کتاب معدن اخبار احمدی^{*} نام برده است، اما از مطالب کتاب پیداست از تاریخ شیرشاهی^{*}، تاریخ خان‌جهانی و مخزن افغانی^{*}، تاریخ داودی^{*} هم استفاده کرده است (اصغر، ص ۳۳۲).

ویژگی‌های تاریخ‌نگاری

تاریخ سلاطین افغانه از لحاظ تاریخ‌نگاری ارزشمند است، اما از لحاظ جامعیت موضوع در حد آثار پیشینیان، از جمله تاریخ خان‌جهانی و مخزن افغانی^{*} و تاریخ داودی^{*}، نیست؛ با این همه از مهم‌ترین تاریخ‌نامه‌های سلاطین افغان دهللی به‌شمار می‌رود. این تاریخ‌نامه بر تاریخ‌نامه‌های هم‌نوع خود برتری دارد؛ زیرا مؤلفش از یک‌سو دست‌پرورده‌ی افغانان بوده و از سوی دیگر کم‌ترین رابطه‌ای با تیموریان ایران و هند نداشته است. از این رو، اثرش راه، بی‌حرص و ترس و جانب‌داری، در عین صداقت و بی‌طرفی نوشته است و، در مقایسه با مؤرخان دیگر افغان، در بیان افکار و عقایدش درباره‌ی پادشاهان متخاصم تیموریان و افغانان آزادمنشی و شجاعت اخلاقی و استقلال رأی بیش‌تری داشته است؛ مؤرخانی همچون عباس خان سروانی مؤلف تاریخ شیرشاهی^{*} و نعمت‌الله هروی (هروی، نعمت‌الله بن حبیب‌الله^{*}) مؤلف تاریخ خان‌جهانی و مخزن افغانی^{*} و عبدالله افغان مؤلف تاریخ داودی^{*}، که در دستگاه تیموریان هند خدمت می‌کردند. در نتیجه، این کتاب به سبب صداقت و بی‌طرفی مؤلفش در رسیدن به واقعیات وقایع کشمکش و نزاع تیموریان و افغان‌ها در میان دیگر آثار مؤرخان افغان حائز اهمیت است (اصغر، ص ۳۳۵).

پرفسور نبی هادی (P 53) انتقادات سختی به اصالت مطالب این کتاب وارد کرده و آن را «تاریخی مبهم و احتمالاً ساختگی از افغان‌ها» خوانده است (برای کسب اطلاع بیش‌تر در این باره ← حاج‌سیدجوادی، ص ۳۵-۳۶).

ویژگی‌های ادبی

تاریخ سلاطین افغانه از مهم‌ترین آثار فارسی هند به‌شمار می‌رود و از لحاظ سبک نگارش و ادبیات فارسی عهد تیموریان هند ارزشمند است. مؤلف آن، جز در برخی موارد خاص، از تصنیفات و تکلفات لفظی اجتناب ورزیده و سعی

حک شده است. این کتاب در سال ۱۳۵۱ در انتشارات گوتنبرگ تهران در ۳۲ صفحه منتشر شده است.

منبع

مشیری، محمد (۱۳۵۱). سکه‌های شاه اسماعیل اول، تهران، گوتنبرگ.

اثر

تاریخ سلانیک* (چاپ: ۱۳۸۱، ۱۴۰۹ ق.).

منابع

شش، رمضان (۱۳۹۱). «مورخان عثمانی»، تاریخ‌نگاری و مورخان عثمانی، ترجمه و تدوین نصرالله صالحی، تهران، پژوهشکده تاریخ اسلام.

منابع برای مطالعه بیشتر تر

اخوی، امید (۱۳۹۱-آبان). «روابط ایران و عثمانی به روایت سلانیک»، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ش ۱۷۴، ص ۸۹-۹۱. جیوخازده، تامیلا (۱۳۸۲- مرداد و شهریور). «بررسی و نقد منابع گرجستان و دولت صفوی»، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ش ۷۰ و ۷۱، ص ۵۹-۷۵. صالحی، نصرالله (۱۳۸۹- پاییز). «ارزش گزارش‌های سلانیک درباره روابط عثمانی- صفوی: ۱۰۰۸-۹۷۱ ق»، فصل‌نامه تاریخ روابط خارجی، سال یازدهم، ش ۳۳، ص ۸۲-۹۸. صائب، احمد (۱۳۸۸). «راهنمای مورخان: چگونه می‌توان درباره امپراتوری عثمانی یک تاریخ خوب و روشن نوشت»، مزدک‌نامه: یادبود دومین سالگرد درگذشت مزدک کیانفر، به کوشش علی ارطغرل، ترجمه از ترکی عثمانی نصرالله صالحی، تهران، جمشید کیانفر و پروین استخری.

سلانیک، مصطفی

(استانبول؛ پیش از ۹۷۳- استانبول؛ ۱۰۰۸ ق.).

صاحب‌منصب، کاتب، تاریخ‌نگار عثمانی در قرن ۱۰ و اوایل قرن ۱۱ ق.

مصطفی سلانیک. از نسبت او چنین برمی‌آید که اهل سلانیک بوده است. آگاهی‌های ما درباره او محدود به مطالبی است که خود در اثرش، تاریخ سلانیک، آورده است. او در این اثر، وقایع دولت عثمانی را از سال ۹۷۱ ق تا ۱۰۰۸ ق بازگو کرده است. هنگامی که پدرش در سلانیک بود، در ۹۷۳ ق در استانبول، در عمارت صوقللی محمدپاشا، قاری قرآن بود. تصدی مقام مقاطعه‌چی (مأمور رسیدگی به اراضی اقطاع) حرمین، در واقع نخستین شغل مهم دولتی او به حساب می‌آید. سلانیک در ۹۸۸ ق از این مقام معزول شد و به استانبول بازگشت، سپس به مدت چهار سال کاتب نشانچی محمدپاشا شد. در ۱۰۰۰ ق، در اثنای صدارت ازدمیراوغلو عثمان پاشا که ایلچی صفویان، ابراهیم خان، به استانبول آمد، او در دیوان حضور داشت. سلانیک به ترتیب در ۲۲ ذیحجه ۹۹۵ ق، به مقام سلحدار کاتبی و در شوال ۹۹۹ ق، به مقام روزنامه‌چی منصوب شد. چندی بعد، در ۱۰۰۱ ق، محاسبه‌چی حرمین و سپس متفرقه‌باشی درگاه عالی شد. در سال ۱۰۰۵ ق افزون بر شغل روزنامه‌چی همایون، او را به منصب محاسبه‌چی اوقاف نیز گماردند. در همان سال، مأمور مصادره اموال کسانی شد که پیش از جنگ حاج‌اوا (حاج‌اواسی) از اردو گریخته بودند. در ۱۰۰۸ ق، برای دومین بار محاسبه‌چی آناتولی شد. سلانیک سرانجام در شوال ۱۰۰۸ ق درگذشت و تألیف کتابش را ناتمام گذاشت. مزار او در کنار مزار گلناب اوه، در ینی‌شهر (لاریسیا) است. این احتمال هست که او در استانبول در گذشته باشد (شش، ص ۳۰۹-۳۱۰).

سلجوق نامه

تاریخ‌نامه دودمانی سلجوقیان به فارسی، اثر ظهیرالدین نیشابوری (ظهیری نیشابوری، ظهیرالدین^۳)، در قرن ۶ ق.

کلیات

این کتاب را ظهیری نیشابوری در تاریخ آل سلجوق در حوالی سال ۵۸۰ ق نوشته و با قطعه‌ای کوتاه، در اوضاع هنگام جلوس طغرل، به پایان می‌برد و از پیروزی اتابک او، محمد بن ایلدگز جهان پهلوان، یاد می‌کند که توانست قیام شاهزادگان و امرای شورشی را سرکوب کند (میثمی، ص ۲۹۴؛ حمیدی، ص ۱۴۴).

پیکوبندی

مؤلف در این کتاب، پس از ذکر خداوند و نعت رسول (ص)، از اجداد آل سلجوق سخن می‌راند و سپس از برانداختن سلطان مسعود و شکست او به دست فرزندان سلجوق، ذکر سلطنت آلپ‌ارسلان چغری‌بیگ، ملک‌شاه سلجوقی، برکیارق بن ملک‌شاه، سلطان محمد بن ملک‌شاه، سنجر بن ملک‌شاه، محمود بن ملک‌شاه، طغرل بن محمد، ابوالفتح بن مسعود بن ملک‌شاه، ملک‌شاه بن محمود، محمد بن محمود، سلیمان‌شاه بن محمد، ارسلان بن طغرل، طغرل بن ارسلان (حمیدی، ص ۱۵۰-۱۵۱).

۹۸۹) نیز حضور داشته و در تاریخ خود به اختصار به آن اشاره کرده است (سلانیک، ج ۱، ص ۱۴۷). سلانیک در ذیحجه ۹۹۵ به مقام کاتب سلاحدار* (سلاحدار کاتبی) یا کاتب فوج سلاحداران (سلاحدار بلوکی کاتبی) رسید و در ۹۹۶، هنگامی که فرهادپاشا*، سردار عثمانی، در قلمرو صفویان، به گنجه لشکرکشی کرد، به عنوان کاتب سلاحداران و کاتب سپاهیا (سواره نظام)، وی را همراهی کرد (به همان، ج ۱، ص ۱۹۵، ۲۰۲-۲۰۳). گزارش این لشکرکشی در تاریخ سلانیک منعکس شده است (به همان، ج ۱، ص ۲۰۲-۲۰۹). سلانیک در ۹۹۷ از منصب کاتب سلاحداران عزل شد (به همان، ج ۱، ص ۲۱۵) و در ۹۹۸، مسئولیت مهمان داری حیدر میرزا، شاهزاده خردسال و نوه شاه محمد خدابنده، را برعهده گرفت. این شاهزاده برای ضمانت پابندی به معاهده صلحی که قرار بود بین دو مملکت امضا شود به همراه هیئت بلندپایه ایرانی به ریاست مهدی قلی خان استاجلو به استانبول فرستاده شده بود (به سلانیک، ج ۱، ص ۲۱۷-۲۲۰؛ منشی قمی، ج ۲، ص ۸۹۱-۸۹۴؛ افشوشته‌یی، ص ۲۰۷-۲۰۸؛ کوتوک اوغلو، ج ۱، ص ۱۹۳-۱۹۵). با به صدارت رسیدن فرهادپاشا در شوال ۹۹۹، سلانیک ارتقا یافت و به مقام متصدی دفاتر روزنامه (روزنامه‌چی: مسئول ثبت روزانه دریافتها و پرداختهای خزانه یا وقایع روزانه به روزنامه‌چی*) و اندکی بعد نیز مأمور امور مالی (محاسبه‌چی به محاسبه*) آناتولی شد (به سلانیک، ج ۱، ص ۲۴۹؛ ایشیرلی، ص ۴۲۳)، اما هم‌زمان با عزل فرهادپاشا از صدارت در سال ۱۰۰۰، از مقام خود برکنار شد. حدود دو هفته بعد، سیاوش پاشا*، صدراعظم جدید، او را در زمره خدمتگزاران خاص دربار (متفرقه‌ها) درآورد (به سلانیک، ج ۱، ص ۲۶۴-۲۶۶). در پی پناهنده شدن خان احمد گیلانی* به حکومت عثمانی در ربيع الآخر ۱۰۰۱، مسئولیت مهمان داری از وی به عهده سلانیک گذاشته شد (به همان، ج ۱، ص ۲۹۵-۲۹۶). در نتیجه، او در اثر خود، آگاهی‌هایی را درباره دانش و شخصیت خان احمد به دست داده و در گفتگوهای خود با وی آگاهی‌اش از تاریخ ایران و عثمانی را نیز برای خان احمد بیان کرده است (به همان، ج ۱، ص ۲۹۵-۳۰۱). سلانیک بین سالهای ۱۰۰۴-۱۰۰۷ به تناوب به مقام مأمور امور مالی اوقاف رسید و برای بار دوم نیز مأمور امور مالی آناتولی شد (به همان، ج ۲، ص ۵۹۴، ۷۴۰، ۸۰۱). از آنجا که مطالب در اثر سلانیک به یکباره در شوال ۱۰۰۸ پایان یافته است (به همان، ج ۲، ص ۸۶۴) و با توجه به مقید بودنش در نوشتن جزئیات، احتمالاً در همان تاریخ (اواسط شوال ۱۰۰۸) درگذشته است (رفیعی، ص ۳۶، ۴۹). به نوشته

Donald Quataert, *Ottoman manufacturing in the age of the industrial revolution*, Cambridge 2002; Theophilus Lucas Frid. Tafel, *De Thessalonica eiusque agro dissertatio geographica*, Berlin 1972; O. Tafrali, *Thessalonique au quatorzième siècle*, Paris 1913; TDVİA, s.v. "Selânik" (by Machel Ktel); Sadık Ulvi, *Tahsin Paşa ordusu ve Selânik'in teslimi*, [İstanbul] 1332; Michael Vickers, "Hellenistic Thessaloniki", *The Journal of Hellenic studies*, vol.92 (1972); Speros Vryonis, "The Ottoman conquest of Thessaloniki in 1430", in *Continuity and change in late Byzantine and early Ottoman society: papers given at a symposium at Dumbarton Oaks in May 1982*, ed. Anthony Bryer and Heath W. Lowry, Birmingham: The University of Birmingham, Center for Byzantine Studies, 1986; Özlem Yıldız, "20. yüzyıl başlarında Selânik limanında deniz ticareti", *Çağdaş Türkiye tarihi araştırmaları dergisi*, vol.12, no.24 (2012); Dimitrios Zygomalas, "Abdurrahman house (or Karipeio)", in *Ottoman architecture in Greece*, ed. Ersi Brouskari, Athens: Hellenic Ministry of Culture, Directorate of Byzantine and Post-Byzantine Antiquities, 2008a; idem, "Government building of Thessaloniki", in *ibid*, 2008b; idem, "Hafiz Bey mansion (or school of the blind)", in *ibid*, 2008c; idem, "Municipal hospital", in *ibid*, 2008d; idem, "Municipal preparatory school", in *ibid*, 2008e.

/ یئوریئوس لیاکوپولوس /

سلانیک، مصطفی افندی، مورخ و دولتمرد عثمانی در سده دهم. برپایه برخی اطلاعاتی که خود وی در تاریخ سلانیک آورده (به سلانیک، ج ۱، ص ۹)، احتمالاً محل تولدش شهر سلانیک* بوده است (به شش، ص ۳۰۲). او در اواسط دهه ۹۷۰ در استانبول در خدمت محمدپاشا صوقللی* (بعدها صدراعظم) بود (به سلانیک، همانجا). ظاهراً نخستین مقام رسمی وی در دولت عثمانی مقاطعه‌چی‌گری (مأمور رسیدگی به امور و مالیات اقطاعات به مقاطعه*) حرمین شریفین بود و پس از برکناری از این سمت در ۹۸۸، تا چهار سال دو اتدار* وزیر محمدپاشا نشانچی* شد (به سلانیک، ج ۱، ص ۱۲۸-۱۲۹). در شعبان ۹۹۲، سلانیک در دیدار و مذاکره ابراهیم خان، ایلچی صفویان، با صدراعظم عثمان پاشا در دیوان همایون (قس منشی قمی، ج ۲، ص ۷۱۶-۷۱۷، در ذکر وقایع

1. Georgios C. Liakopoulos

2. Selânik

3. Şeşen

4. Kütükoğlu

5. İpşirli

U 3 MART 1996

SELANIKI
MUSTAFA
EFENDI

3852. Selânîki, Muşafa: [Tarih] Tarih-i Selânîki / Selânîki
Mustafa Efendi. Hazırlayan Mehmet İpşirli. - İstanbul. -
(İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi yayınları ; 3371)
Einheitssacht.: Tarih. - Inhalt: Osman. Geschichte d. J.
1563 - 1599. - Text türk. 30 A 20721
1. (971 - 1003/1563 - 1595). - 1989. - LIV, 432 S.
30 A 20721-1
2. (1003 - 1008/1595 - 1600). - 1989. - S. LVIII - LXXXV,
433 - 1008 30 A 20721-2

Selaniki Mustafa
Efendi

SELANIKI, Mustafa. Die Belagerung von
Sziget durch Suleiman und die Eroberung dieser
Festung aus der Geschichte des Ceremonien-
meisters Mustafa Efendi Selânîki; übersetzt
von J. v. Hammer. Österreichisches Archiv
für Geschichte 1 (1831), 21-23, 25-27, 29-30.

21 AGUSTOS 1991

218

Selaniki, Mustafa Efendi

'ABDI ÇELEBI. Klagegedicht über den Zu-
stand der ungerischen Gränze [Latifi, 239;]
(aus der Geschichte Mustafa Selaniki's über-
setzt von) J. v. Hammer. Österreichisches
Archiv für Geschichte 2 (1832), pp. 257-258.

09 AGUSTOS 1991

27 KASIM 1993

180677 SELANIKI MUSTAFA EFENDI

91-969041

Selânîki, Mustafa, ca. 1545-ca. 1600.

Tarih-i Selânîki / Selânîki Mustafa

Efendi; hazırlayan, Mehmet İpşirli. —

İstanbul : İstanbul Fakültesi Basımevi, 1989.

2 v. ; 24 cm. — (İstanbul Üniversitesi

Edebiyat Fakültesi yayınları ; no. 3371)

Includes bibliographical references (v. 1,
p. [xxxii]-xxxiii) and index.

ISBN 975-404-165-2 (set)

ISBN 975-404-166-0 (v. 1)

ISBN 975-404-167-9 (v. 2)

SELÂNİKÎ MUSTAFA EFENDİ

M. Şakir ÜLKÜTAŞIR

Selânikî, XVI. yüzyılın meşhur bir Türk tarihçisidir. Hoca Sadettin, Bakî ve Âlî'nin çağdaşlarından olan Selânikî'nin adı "Mustafa",dır. Tarihçiler arasında Selânikî diye tanınır. Mustafa Efendi'nin hangi tarihte doğduğuna ve gençlik hayatına dair bir şey bilinmemiyor.

Mustafa Efendi, Kanunî'nin son yıllarında devlet erkânıyla beraber yaşadı, bu parlak devrin büyük olaylarını gördü. Sadrazam Ali ve Sokullu Mehmet paşaların daima maiyetinde bulundu. 1564 te Avusturya'ya karşı bir savaş açılmıştı. Bu savaşa Serdar tayin edilen Ali Paşa, Sofya'ya doğru yola çıkmıştı. İstanbul'da "Fetih sûreleri", okunuyordu. Selânikî de bu sırada Sokullu'nun konağında Fetih sûresi okumak işiyle görevlendirilmişti. Fakat, Serdar Ali Paşa'nın, Edirnekapısı'ndan sonra ikinci konakta, göğüs tıkanıklığından ölmesi üzerine (28.6.1565), yerine Sokullu Mehmet Paşa Sadarete getirildi.

Selânikî bu sırada babasının ansızın öldüğü haberini aldı. Sıla bahane ederek İstanbul'dan çıktı, Sofya ordugâhına geldi. Gene bu sırada yeni Sadrazam ve Serdar Sokullu Mehmet Paşa, Sigetvar (Szigeth) seferinin hazırlıklarıyla uğraşiyor, Kanunî de ihtişamlı bir alayla İstanbul'dan yola çıkıyordu.

Selânikî, memleketine gitmektense savaşta bulunmağı tercih etti ve orduya katıldı. Sigetvar'a geldi. Seferin bütün safhaları genç tarihçiyi çok ilgilendirdi. Sigetvar dizdar ve komutanı Zeriny (onun deyimiyle Zerincuk nam meşhur lâin) nin savunma gayreti, Türk muhasara ordularının besaleti Selânikî'yi hayran ediyordu. Fakat Kanunî'nin Sigetvar önünde ölmesi (6 Eylül 1566) orduda, bilhassa Vezirler arasında, bütün neşeleri kaçırdı. Sokullu, Padişahın ölümünü askerden gizli tuttu. Herkesin düşündüğü şey, Sigetvar'ın bir an önce alınmasıydı.

İki gün sonra Sigetvar kalesi alındı (8 Eylül 1566). Zeriny, savunma sırasında tutulup idam edildi. Kanunî'nin ölümü, orduda duyulmuştu. İstanbul'a derin bir acı içinde dönülüyordu. Selânikî, bu acılı kabile ile Belgrat'a, oradan da İstanbul'a geldi. III. Selim tahta çıkmıştı. Selânikî, yenîçerilerin cülûs bahşişi yüzünden a-yaklanmalarını da gördü. İstanbul'da ya-

pılması kararlaştırılan şenlik müzakerelerinde Selânikî de hazır bulundu.

Selânikî, Kıbrıs zaptının, İnebahtı bozgunluğunun bütün safhalarını takib etti. Navarin Savaşında donanmada bulundu. Özdemiroğlu, Sinan ve Lala Mustafa Paşaların siyasi ve askerî başarılarını tetkik etti. Selânikî bu tarihlerde "Mekke ve Medine mukataacısı", idi. III. Murat'ın tahta çıkışından dört yıl sonra bu görevinden azledildi (1580). Selânikî'nin büyükler arasında tanıdığı çoktu. Nişancı Mehmet Paşa'ya intisakederek, Paşa'nın devattarı oldu. Selânikî devattar iken sefirlerle de münasebetlerde bulundu. Sonraları İran elçisi İbrahim Han'la tanıştı. Mısır'dan getirilen çok kıymetli tahtın sarayda kuruluşunda hazır bulundu.

Selânikî, devattarlık görevinden sonra Silâhtar kâtipliğine atandı (1587).. O yıl içinde bu yeni göreviyle Doğu seferine memur edildi. Serdar Ferhat Paşa maiyetinden ayrılmadı. Bu sefer silâhtar kâtipliğinden sipahiler kâtipliğine geçti.

Selânikî, doğu seferinde iken İstanbul'dan : "Sipah külliye-i âsitane-i devlete gelmiştir; gelüp hizmetinde olasin., diye bir hüküm aldı. Bunun üzerine, Kethüdâ Bey'le beraber, İstanbul'a geldi (1588); biraz sonra azledildi. Selânikî, bu azline pek üzüldü. Sonra, Sinan Paşa'nın aracılığıyla doğu seferinin andlaşmasını yapmak üzere İran'dan sefirlikle gelen Haydar Mirza'ya mihmandar tayin edildi. Ferhat Paşa'nın sadrazamlığı, Selânikî için ikbal devri oldu. Paşa, Selânikî'nin bilim kudretini daima öğüyordu. Bundan ötürü "Ruznâme-i Humayûn'u yazmak işini Mustafa'ya verdi.

Fakat Selânikî'nin bu ikbali çok sürmedi. Ferhat Paşa'nın düşmesiyle söndü. Ferhat Paşa, Selânikî'nin uhdesine Anadolu Muhasebeciliği'ni vermişti. Bu sefer bu görevinden de azledildi. Selânikî, yeni Sadrazam Siyavüş Paşa'ya baş vurarak Dergâh-ı Âlî zümresine ilhak olundu (1591).

Selânikî, III. Murat'ı daima görüyordu. Bu itibarla tarih'inde Padişahın simasını tasvir için yazdığı satırlar doğrudur. III. Mehmet'in tahta çıkışından sonra birçok değişiklik olduğu halde, Selânikî gene bir memurluğa tayin olunamadı. Ancak, 1596 da şair Bakî'nin aracılığıyla "Ev-

concentrations of factory labour in the Ottoman Empire. Much of this labour force, particularly in the tobacco industry, was female, and consisted of teenage girls put to work by their families in order to earn their dowries. But among the male labourers, organisations midway between guilds and trade unions began to appear at this time. Particularly among the minority group of Bulgarian labourers, socialist tendencies showed themselves. A local group was recognised by the Second International. In 1909 Abraham Benaroya brought out a socialist paper in Ottoman (Ottoman Turkish title: 'Amele *Ghazetesi*), Greek, Bulgarian and Judaeo-Spanish. While the Ottoman and Greek versions soon had to be given up due to lack of reader interest, the Bulgarian and Judaeo-Spanish versions did attract readers. Official repression followed, including Benaroya's banishment to Bulgaria (1911).

The Ottoman history of Selānik ended with the First Balkan War, which began with an occupation of northern Albania by Montenegro, followed by an ultimatum on the part of several Balkan states against the Ottoman Empire (October 1912). While the Bulgarian army advanced as far as Çatalca on the outskirts of Istanbul, the Serbian and Greek armies entered Macedonia, with the Greeks occupying Selānik on 8 November 1912. The Ottoman government ceded Selānik in a peace treaty with Greece in March 1914, to the great distress of the city's Jewish population, whose spokesmen had strongly favoured the continuance of Ottoman rule. Salonica was rapidly transformed into a Greek city, particularly through emigration of the Turkish-speaking population, the reconstruction following the great fire of 1917 and the settlement of large numbers of Anatolian Greeks entering the country as a result of the Turco-Greek population exchanges of 1923.

Bibliography: See the articles on the city in *EP* (J.R. Kramers) and *IA* (M. Tayyib Gökbilgin); most references given by Kramers have not been repeated here. Mehmed 'Ashik, *Menāzir ül-'awālim*, Staatsbibliothek Berlin, M. Or. Quart. 1344; Süleymaniye Genel Kitaplığı Halet Efendi no. 616, fols. 15b-16a; Ewliyā Celebi, *Seyāhāt-nāme*, viii, Istanbul 1928, 142-70; I.S. Emmanuel, *Histoire de l'industrie des tissus des Israélites de Salonique*, Paris 1935; J. Néhama, *Histoire des Israélites de Salonique*, 7 vols., Salonica-Paris 1935-78; F. Babinger, *Ein Freibrief Mehmed II des Eroberers für das Kloster Hagia Sophia zu Saloniki*, in *Byzantinische Zeitschrift*, xlv (1951); M. Tayyib Gökbilgin, *XV.-XVI. asırlarda Edirne ve Paşa Livâsi, vakıflar, mülkler, mukataalar*, Istanbul 1952, 150-6; Semavi Eyice, *Yunanistan'da türk mimari eserleri, in Türkiye Mecmuası*, xi (1954), 157-82; N. Svoronos, *Le commerce de Salonique au XVIIIe siècle*, Paris 1956; Apostolos Bakalopoulos, *A history of Thessaloniki*, tr. T.F. Carney, Salonica 1963; G.T. Dennis, *The second Turkish Capture of Thessalonica, 1391-1394 or 1430*, in *BZ*, lvii (1964), 53-61; F. Babinger, *Ein türkischer Stiftungsbrief des Nerkesi vom Jahre 1029/1620*, in *Aufsätze und Abhandlungen zur Geschichte Südosteuropas und der Levante*, ii, Munich 1966, 38-50; A. Bakalopoulos, *Zur Frage der zweiten Einnahme Thessalonikis durch die Türken 1391-1392*, in *BZ*, lxi (1968), 285-90; G. Scholcm, *Sabbatai Ševi, the mystical messiah 1626-1676*, tr. R.J. Zwi Werblowsky, Princeton 1973; Melek Delilbaşı, *Selanik'in Venedik idaresine geçmesi ve Osmanlı-Venedik savaşı*, in *Belleten*, xl/160 (1976), 573-88; G. Haupt and P. Dumont, *Osmanlı imparatorluğunda sosyalist hareketler*, tr. Tuğrul Artunkal, Istanbul 1977; R. Kreutel, *Ein Kirchenraub in*

Selanik, in *WZKM*, lxix (1977), 73-90; S.J. Shaw and Ezel Kural Shaw, *History of the Ottoman empire and modern Turkey*, ii, *Reform, revolution, and republic: the rise of modern Turkey, 1808-1975*, Cambridge 1977, 263-7; P. Dumont, *Social structure of the Jewish community of Salonica at the end of the nineteenth century*, in *Southeastern Europe - L'Europe du Sud-est* (Pittsburgh), v/2 (1978), 33-72; B. Braude, *International competition and domestic cloth in the Ottoman empire 1500-1650: a study in undevelopment*, in *Review*, ii/3 (1979), 437-54; P. Dumont, *Sources inédites pour l'histoire du mouvement ouvrier et des courants socialistes dans l'Empire Ottoman au début du XXe siècle*, in *Türkiye'nin sosyal ve ekonomik tarihi (1079-1920)*, ed. Osman Okyar and Ünal Nalbantoğlu, Ankara 1980, 383-96; idem, *Une source pour l'étude des communautés juives de Turquie: les archives de l'Alliance Israélite Universelle*, in *Prilozi za Orientalnu Filologiju*, xxxvi (1980), 75-106; E. Petropoulos, *La présence ottomane à Salonique*, Athens 1980; H. Lowry, *Portrait of a city: the population and topography of Ottoman Selanik (Thessaloniki) in the year 1478*, in *Diptycha*, ii (1981), 254-93; Melek Delilbaşı, *Sultan II. Murad'ın fetihten sonra (29 Mart 1430) Selanik'te izlediği politika ve bir hamam kitabesi*, in *Tarih Araştırmaları Dergisi*, xiv, no. 25 (1982), 361-4; V. Demetriades, *Τοπογραφία τῆς Θεσσαλονικῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τουρκοκρατίας*, Salonica 1983; D. Nalpandis (ed.), *Thessaloniki and its monuments*, Thessaloniki 1985; S. Vryonis, *The Ottoman conquest of Thessaloniki*, in A. Bryer and H. Lowry (eds.), *Continuity and change in late Byzantine and early Ottoman society*, Birmingham-Washington D.C. 1986, 281-321; Delilbaşı, *Selānik ve Yanya'da Osmanlı egemenliğinin kurulması*, in *Belleten*, cli, no. 199 (April 1987), 75-106; Minna Rozen, *Contest and rivalry in the Mediterranean maritime commerce in the first half of the eighteenth century: the Jews of Salonica and the European presence*, in *REJ*, cxlvii (1988), 309-52; M. Kiel, *A note on the exact date of construction of the White Tower of Thessaloniki*, in idem, *Studies on the Ottoman architecture of the Balkans*, London 1990, no. VI; idem, *Notes on the history of some Turkish monuments in Thessaloniki and their founders*, in *ibid.*, no. I; S.J. Shaw, *The Jews of the Ottoman Empire and the Turkish Republic*, New York 1991 (ample bibl.); Meropi Anastassiadou, *Les inventaires après décès de Salonique à la fin du XIXe siècle: source pour l'étude d'une société au seuil de la modernisation*, in *Turcica*, xxv (1993), 97-136; Esther Benbassa and A. Rodrigue, *Juifs des Balkans, espaces judéo-ibériques, XIVe-XXe siècles*, Paris 1993; G. Veinstein (ed.), *Salonique, 1850-1918, La "ville des Juifs" et le reveil des Balkans*, Paris 1993 (incs. extensive bibl.); Maria Kabala, *Εβραίοι στο πλαίσιο του εδδημιου μράτους Βιβλιογραφία*, in *Synchrona Themata*, lii-liii (July-December 1994), 106-17; Yıldız Sertel, *Annem Sabiha Sertel kimdi neler yazdı*, Istanbul 1993, 15-79 (social life of *dönmes* in Selānik and emigration to Istanbul); Delilbaşı, *Via Egnatia and Selānik (Thessaloniki) in the sixteenth century*, in E. Zachariadou (ed.), *Via Egnatia*, Rethymon, in press.

(SURAIYA FAROQHI)
SELĀNĪKĪ, MUŞTAFĀ EFENDĪ (d. ca. 1008?/1600?), Ottoman official and historian.

Almost nothing is known of his early life or family background, or when he was born and died, but he identified himself with Salonica [see SELĀNĪK] and called himself *Selāniklū* and apparently reached old age. What is known stems almost entirely from his *History* (see below), in which he details his official appointments, his presence at various military events during the reign of Süleymān Kānūnī (e.g. during the Szigetvar campaign in Hungary of 1566) and his suc-

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

anlatan bir beyti ve şiirine örnek Ali Emirî Efendinin eserindedir.

Kay.: DFSA 1/142; TN 1/443(1838); TŞA s.49. ♣M. CUNBUR

SELÂMÎ (?- 1691): Şair. Menteşe/Muğla'nın Kozyaka köyünde doğdu. Asıl adı Selâmî Ali Efendidir. Celvetiye şeyhlerinin büyüklerinden. Şeyhlik yaptı. Üsküdar Kısıklı'da yaptırdığı cami yakınında gömülüdür. *Hitâb-ı Elest* tamlaması ölümüne düşürülen tarihtir. Üsküdar'da Selâmsız, Acıbadem ve Bulgurlu camileriyle Bursa'daki Çelebi Sultam Mehmed Camii civarında yaptırdığı dergah başlıca hayır eserlerindendi. Bazı hususlarda ihtilâfa düştüğü Niyazi Mısrî ile mektuplaştı. Tasavvufa ilgili bazı matbu risaleleri ile mu-tasavvıfâne ilâhileri vardır.

Kay.: OM 1/83; TN 1/444(1839); VSMR v.80. ♣M. CUNBUR

SELÂMÎ (?-1813): Şair. İzmir'de doğdu. Asıl adı Mustafa Selâmî Efendidir. Şeyh İsmail Şehrî Efendinin oğludur. Nakşibendî tarikatına bağlıydı. Uzun süre seyahat yaptı. İstanbul'a gelerek Eyüp Baba Haydar Mahallesindeki Selâmî Tekkesine şeyh oldu. İstanbul'da vefat ett. Kabri tekkesinin bahçesindedir. Na'tleri ile meşhur olup bir kısmı bestelenmiştir. **Eserleri:** *Divan*, yazması İÜK TY 5678 ve 5724'te olup 1870'de İstanbul'da basıldı. *Mevlid*, yazması SK Esad Ef. nu.444'tedir.

Kay.: KÂ 4/25900M 1/87; SO 3/53; TDEA 7/493; TGDEİS s.432 THE s.201; TN 1/444(1840). ♣M. CUNBUR

SELÂMÎ (?-1853ds.): Divan şairi. Ahıska'da doğdu. Asıl adı Abdüsselâm Efendidir. Vanlı Kara Müftü Mehmed Efendi soyundan Süleyman Efendinin oğludur. Karamüftüzâde sanıyla tanındı.1816'da İstanbul'a geldi. Maliye Mektubî Kaleminde kâtiplik ve mektupçuluk yaptı. Şiirine örnek *Fatin Tezkiresi*'ndedir.

Kay.:SO 3/53,TDEA 7/493; TGDEİS s.432; THE s.201;TN 1/444 (1842). ♣M. CUNBUR

Selanikli Mustafa Efendi

SELÂNİKÎ

SELÂMÎ (1860- 1946): Âşık. Adana'da doğdu.

Asıl adı İbrahim Selâmî'dir. Bakırcı Ali Ağanın oğludur. Adana'nın Fransızlar tarafından işgali sırasında buradan ayrıldı. Ömrü sefalet içinde geçti. 25 kıtadan oluşan "Cihad-ı Ekber Destanı"nın bir kısmı M. Halit Bayrı tarafından yayımlandı(*Türk Dili* sayı:57).

Kay.: TDEA 7/493. ♣M. CUNBUR

SELÂNİKÎ Mustafa (?-1600): Tarihçi. Hayatı,ailesi ve öğrenimi ile ilgili bilgiler yaşadığı tarihteki genel bilgilere dayanmaktadır. Eserinde kendisinden Selanikli diye bahsetmesinden orali bir aileden olduğu anlaşılmaktadır. *Kur'an*'ı çok iyi okuduğu, hatta hafız olduğu; aldığı görevlerden de maliye öğrenimi ve tecrübesine sahip olduğu Kanuni'nin ölümü ve cenazesinin yıkıp kefenlenmesini anlatırken verdiği bilgilerden anlaşılmaktadır. Sigetvar seferine katılarak (1566) seferin bütün safhalarını etraflıca yazdı. Bu sürede veziriazam Sokullu Mehmed Paşa ve onun sır katibi Feridun Beyin yanındaydı. İlk devlet hizmeti,1580'de azledildiği Haremeyn Mukataacılığıdır. Sonra dört yıl Boyalı Mehmed Paşanın devattarlığını yaptı. 1587'de Silahdarlar Katipliğine getirildi ve bu görevde iken Gence Seferine (1589) katıldı .Burada Sipahiler kâtipliği görevi verildi ve sipahilerle beraber İstanbul'a döndü. 1589'da bu görevden alınarak Haydar Mirza başkanlığındaki İran heyetinin ağırlanmasıyla görevlendirildi(1590).. 1591'de Ferhat Paşa veziriazam olunca ona ruzname yazma görevini verdi. Daha sonra görevlerinin yanısıra Anadolu Muhasebeciliğine getirildi. Siyavuş Paşa zamanında da Dergah-ı Ali Mütferrikaları zümresine girdi. 1596 yılı mayısında Sadrazam İbrahim Paşanın verdiği Ruzname-i Humayun hizmetinin yanında Evkaf Muhasebeciliği de yaptı. İki yıl yaptığı bu görevinde vakıfların durumunu, idarelerindeki bozuklukları gördü ve sert tenkitler yaptı. Selanikli daha sonra 1599 yılında tekrar Anadolu Muhasebeciliğine getirildi ve Bölük

روان كوشكي رقم 1456 ورقة 23 ، 1155 هـ؛ أمانت
خزينة سي رقم 3/1236 ورقة 50-57 ؛ طبعت في
Istanbul 1315 ؛

2 - تذكرة الأبنية - في المعمارية (منظوم) (ت)
طبع في استانبول 1315 صفحة 16 ؛

5346 - مصطفى سالم الأسكداري الإستانبولي العثماني
الأديب المتوفى بعد سنة 1804/1219

من تصانيفه :

1 - ترجمة محاوررة رند وزاهد للفضولي - في الأدب (ت)
أسعد أفندي رقم 289 ؛ نشرت في استانبول 1285 ؛

5347 - مصطفى سعيد بن رجب الرومي العثماني - عاش في
عهد السلطان أحمد ثالث 1115-1145 هـ

من تصانيفه :

1 - فضائل أبي بكر الصديق رضى الله عنه (ت)
نورعثمانيه رقم 1192 ورقة 42 ؛ سليميه (برتو باشا) رقم
2/283 ؛

5348 - مصطفى أفندي السلانيكي العثماني ، كاتب
سباهيان ، المؤرخ التوقيعي المتوفى 1601/1010

(أنظر : محمد طاهر عثمانلي مؤلفاري 68/3 ؛ فهرس سيف
الدين أوزاكة 296/2)

من تصانيفه :

1 - تاريخ سلانيكي = تاريخ آل عثمان (ت)
نورعثمانيه رقم 3132 ورقة 347 ، 1123 هـ رقم
3133 ؛ عاطف أفندي رقم 1844 ؛ حكيم أوغلي رقم
698 ؛ حمديه رقم 901 ورقة 293 ، 1136 هـ رقم
902 ، 903 ؛ ولي الدين أفندي رقم 2368 صفحة 442 ؛
أسعد أفندي رقم 2144 ، 2167 ، 2259 ؛ روان كوشكي
رقم 1137 ، 1138 ، 1139 ؛ بغداد كوشكي رقم 201
، 202 ؛ أمانت خزينة سي رقم 1426 ؛ ولي الدين أفندي رقم
2368 ؛ طبع في استانبول 1281 ؛

5349 - درويش مصطفى سباهي الأسكداري العثماني
الارنده ور المولوي (القره ماني) الشاعر اللغوي الطيب ،
المتوفى بعد سنة 1616/1025

من تصانيفه :

1 - رسالة في الطب (منظوم) (ت)
روان كوشكي 3/1690 ورقة 53-94 ، 1033 هـ
2 - لغت مشکلات أجزاء - في الصيدلة (ت)

4 - لعة الأنوار تعليقة على تفسير جزء النبا من أنوار التنزيل
لاله لي رقم 323 ؛

5 - نظم البيان على المختصر - في المعاني
تاريخ التأليف 1084 هـ لاله لي رقم 2923 ؛

6 - نقد اللسان وعقد الحسان - في المعربات
أسعد أفندي رقم 2940 ؛ لاله لي رقم 3634 ؛

...

5343 - مصطفى ذكي بن عبد الله الرومي العثماني ،
الرياضي الفلكي ، رئيس المنجمين ، القاضي ، المتوفى باستانبول
بعد سنة 1736/1148

من تصانيفه :

1 - الأسرار الفلكية - في الهيئة (ت)
خزينة رقم 2/482 ورقة 57-113 ، 1185 هـ ألفه
للشهيد علي باشا ؛

2 - تحفة الوزراء في ترجمة سلم السماء - في النجوم لغياث
الدي جهشيد الكاشي (ت)

خزينة رقم 470 ، 1142 هـ جامعة استانبول 6581 ورقة
18 ، 1146 هـ جوروم رقم 14/3088 ورقة 66-75 ،
1172 هـ

3 - مجربات مصطفى ذكي - في الهيئة
سيف الدين أوزاكة رقم 18837 ؛

4 - مرقاة العلي في شرح سلم السماء لغياث الدين جهشيد
الكاشي - في الهيئة (ت)

أسعد أفندي رقم 3058 ورقة 47 ؛ سليميه رقم 29/4777
ورقة 547-587 ؛

5344 - مصطفى زهدي الرومي العثماني الكاتب في الديوان
العثماني المتوفى بعد سنة 1662/1073

من تصانيفه :

1 - تاريخ أويوار (ت)
جامعة استانبول رقم 2488 ورقة 84 ؛

2 - ترجمة ذخيرة الملوك للهمداني (ت)
أياصوفيا رقم 2859 ؛

...

5345 - مصطفى ساعي جلي النقاش الرومي العثماني
النقاش الشاعر المتخلص بساعي المتوفى 1595/1004
(أنظر : هدية العارفين 437/2 ؛ فهرس أوزاكة 331/2 ؛
فهرس ملي كنيخاته بأنقره 1341/2)

من تصانيفه :

1 - تذكرة البنيان في ترجمة حياة معمار ستان القيصري (ت)

Author: PEACHY, WILLIAM SAMUEL
Title: A YEAR IN SELANIKI'S HISTORY: 1593-4 (OTTOMAN TURKEY)
School: INDIANA UNIVERSITY (0093) Degree: PHD Date: 1984 pp: 660
Source: DAI 45/11A, p.3357 Publication No.: AAC8501471
Subject: LITERATURE, MIDDLE EASTERN (0315); HISTORY, MIDDLE EASTERN (0333)
Abstract: The sixteenth century witnessed the peak of the Ottoman imperium in

33 OCA 1997

Europe, Asia and Africa. The Tarih-i Selaniki, the Ottoman-Turkish chronicle of Selaniki Mustafa Efendi (ca. 1545-1600 A.D.), in about 450 folios, deals not only with events and personalities of the capital, Istanbul, but also with major events occurring in the regions above, beginning with the end of the reign of Sultan Suleyman (d. 1566) and coincidentally ending with the turn of the century in 1600, during the reign of Mehmed III. The Empire, in the understanding of Selaniki, had entered a period of serious political, economic and moral problems and crises which not only affected the author's career but apparently led him to write the chronicle as a lesson and warning to any future readers.

The objectives of this study were: (1) the cataloguing of all known versions of the Tarih; (2) the comparison of the characteristics of extant manuscripts in order to prepare a critical edition; (3) the testing of the accuracy of the information the Tarih conveys through a comparison with documents preserved in Ottoman archival registers; (4) the classification and analysis of the Tarih's source material; (5) an evaluation of the Tarih as a primary historical source; and (6) the establishing of the chronicle's place in Ottoman historiography.

Chapter One of this dissertation includes a bibliography of work done on the author and his history, a biographical sketch of this historian, a catalogue of extant versions and stemma giving the main relationships between the manuscripts. In Chapter Two, a literary description and analysis of the Tarih as historical literature are provided. This is supplemented by Selaniki's world view and idea of history. The third chapter consists of one year of the Tarih, 1593-4, translated into English with annotations based largely on Muhimme and Ruus defters from the Ottoman archives. Chapter Four includes a discussion on the value and use of the archival materials used in the annotation of Chapter Three. The Conclusion ends the study with some thoughts on the value of the work as a primary source and its place in Ottoman historiography.

In Appendix A, a critical edition based on the main variants of the relevant section of the chronicle is provided in Ottoman characters. A few pages of facsimile provide an opportunity to compare the typescript with the originals.

Appendix B contains an edition of a selection of important documents utilized in Chapter Three. They are in Ottoman script with English synopses.

Author: PEACHY, WILLIAM SAMUEL
Title: A YEAR IN SELANIKI'S HISTORY: 1593-4 (OTTOMAN TURKEY)
School: INDIANA UNIVERSITY (0093) Degree: PHD Date: 1984 pp: 660
Source: DAI 45/11A, p.3357 Publication No.: AAC8501471
Subject: LITERATURE, MIDDLE EASTERN (0315); HISTORY, MIDDLE EASTERN (0333)

Abstract: The sixteenth century witnessed the peak of the Ottoman imperium in Europe, Asia and Africa. The Tarih-i Selaniki, the Ottoman-Turkish chronicle of Selaniki Mustafa Efendi (ca. 1545-1600 A.D.), in about 450 folios, deals not only with events and personalities of the capital, Istanbul, but also with major events occurring in the regions above, beginning with the end of the reign of Sultan Suleyman (d. 1566) and coincidentally ending with the turn of the century in 1600, during the reign of Mehemed III. The Empire, in the understanding of Selaniki, had entered a period of serious political, economic and moral problems and crises which not only affected the author's career but apparently led him to write the chronicle as a lesson and warning to any future readers.

685

The objectives of this study were: (1) the cataloguing of all known versions of the Tarih; (2) the comparison of the characteristics of extant manuscripts in order to prepare a critical edition; (3) the testing of the accuracy of the information the Tarih conveys through a comparison with documents preserved in Ottoman archival registers; (4) the classification and analysis of the Tarih's source material; (5) an evaluation of the Tarih as a primary historical source; and (6) the establishing of the chronicle's place in Ottoman historiography.

Chapter One of this dissertation includes a bibliography of work done on the author and his history, a biographical sketch of this historian, a catalogue of extant versions and stemma giving the main relationships between the manuscripts. In Chapter Two, a literary description and analysis of the Tarih as historical literature are provided. This is supplemented by Selaniki's world view and idea of history. The third chapter consists of one year of the Tarih, 1593-4, translated into English with annotations based largely on Muhimme and Ruus defters from the Ottoman archives. Chapter Four includes a discussion on the value and use of the archival materials used in the annotation of Chapter Three. The Conclusion ends the study with some thoughts on the value of the work as a primary source and its place in Ottoman historiography.

In Appendix A, a critical edition based on the main variants of the relevant section of the chronicle is provided in Ottoman characters. A few pages of facsimile provide an opportunity to compare the typescript with the originals.

Appendix B contains an edition of a selection of important documents utilized in Chapter Three. They are in Ottoman script with English synopses.